

Μακαρισμὸς καὶ τὰ Ἐξαποσειλάρια, τὰ ὁποῖα εἶχε μὲν ἀφῆ-
σει ἀτόνισα ὁ αἰόδιμος διδάσκαλος Πέτρος Πελοποννήσιος ὁ
Αχιπαδάριος, ἐτόνισαν δὲ καὶ ἐπρόσθεσαν εἰς τὸ Ἀναστασιμα-
τάριον οἱ μεσικολογιώτατοι διδάσκαλοι, οἱ ἐφευρεταὶ τῶ νέου Συ-
σηματος. Ἐρεξῆς θέλει ἐξακολοθήσει σὺν Θεῷ ἢ τύπως τῶ
Δοξαζαρία τῶ μακαρίτου κυρίου Πέτρος Πελοποννησίος, ἔπειτα τὸ
Βιβριολόγιον τῶν Καταβασιῶν τῶ αὐτῶ, καὶ καθεξῆς τὰ λοιπὰ
Μεσικὰ βιβλία κατὰ τάξιν.

Σεῖς δὲ, ὡ φιλόκαλοι νέοι ἔρασαι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Με-
σικῆς, ἰδὲ ἔχετε ἤδη καὶ τὴν τέχνην πρόχειρον καὶ κανονικὴν,
καὶ τὰ εἰς τούτην συντείνοντα βιβλία τυπωμένα. Τὸ πρῶτον
πρέπει νὰ χρεωσῆτε εἰς τὸς ἀκαμάτους ἀγῶνας τῶν σεβασμιῶν
διδασκάλων μας, τὸ δεύτερον εἰς τὴν φιλογένειαν καὶ φιλοκα-
λίαν τῶ εὐγενεστάτου καὶ φιλομεσοτάτου ἄρχοντος μεγάλα Βορ-
νίκου κυρίου Γρηγορίου Μπαλλιάνου, ὅστις συνεισέφερε τὰ μέγιστα
εἰς τὴν ἔκδοσιν, ὡς προεῖπα. Ἀγωνίζεσθε λοιπὸν εἰς τὸν καλὸν
τέτον ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον σᾶς ἐυκόλυναν κατὰ πάντα ἄνδρες
σεβάσμιοι, εὐγνωμονεῦντες μὲν εἰς αὐτοὺς, συγχωρεῖντες δὲ τὰς
ἐλλείψεις τῆς βίβλου καὶ τελειοποιούμενοι εἰς τὴν ἀρμονικωτάτην
ταύτην τέχνην πρὸς εὐπρέπειαν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ
δόξαν τῶ ὑπερτάτου ὀνόματος.

Ἀπὸ Βεκορεζίας, 1820 Μαΐου.

Πέτρος Ἐρεσίος διδάσκαλος
τῶ Ἡγμεμονικῶ Μεσικῶ Σχολείῳ.

